

ΕΚΘΕΣΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

κ. ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΥ

κατά την Πανεγυρική Συνεδρία της 'Ακαδημίας τῆς 22ας Μαρτίου 1985

Κατά τὴν σημερινὴ Πανεγυρική Συνεδρία, κατὰ τὴν ὁποία ἡ 'Ακαδημία Ἀθηνῶν γιορτάζει, ἐκτὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τῆς Ἐπετείου τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, τὴν ἐπέτειο τῆς ἰδρύσεώς της πρὸ 59 ἐτῶν, προκηρύσσεται σύμφωνα μὲ τὸ σχετικὸ Διάταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸ τῆς Ἀκαδημίας, τὸ «Ἀριστεῖον Ἱστορικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν».

Κατὰ τὸ ἄρθρο 1 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἀπονομῆς, τὸ Ἀριστεῖο ἀπονέμεται σὲ Ἑλληνα ἐπιστήμονα, ἐγκατεστημένο στὴν Ἑλλάδα ἢ ἀλλοῦ, ὁ ὁποῖος, παράλληλα πρὸς τὸ σύνολο τῆς προηγουμένης σπουδαίας ἐργασίας του, συνέβαλε σὲ μεγάλο βαθμὸ καὶ μὲ ἔργο πού ἐκδόθηκε κατὰ τὴν τελευταία τετραετία περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον στὴν πρόοδο τῶν Ἱστορικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν στὴν Ἑλλάδα. Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων ἢ προτάσεων ἕως τὶς 31 Δεκεμβρίου 1985. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ Ἀριστείου θὰ γίνῃ κατὰ τὴν Πανεγυρική Συνεδρία τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1986.

Κατόπιν προτάσεως τῆς Β' Τάξεως ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας ἀπεφάσισε τὴν ἐπαναπροκήρυξη τοῦ βραβείου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν α) γιὰ τὴ συγγραφὴ βιογραφίας τοῦ Γερμανοελβετοῦ ἱατροῦ, φιλέλληνος Ἰωάννου-Ἰακώβου Μάγερ καὶ β) τοῦ βραβείου Διον. Κοκκίνου γιὰ τὴ συγγραφὴ ἔργου ἀναφερομένου σὲ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση.

Ἐπίσης, κατόπιν προτάσεως τῆς Γ' Τάξεως ἡ Ὀλομέλεια ἀπεφάσισε τὴν ἐπαναπροκήρυξη τῶν βραβείων «Εὐαγγέλου καὶ Πηνελόπης Φαρμακίδου» καὶ τοῦ «Ροταριανοῦ Ὀμίλου Γλυφάδας».

1) Μὲ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας, ὕστερα ἀπὸ σχετική πρόταση τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν*, ἀπονέμονται οἱ ἐξῆς τιμητικὲς διακρίσεις:

α) Τὸ Ἀριστεῖον τῶν *Γραμμάτων* στὸν ποιητὴ **Νικηφόρο Βρεττάκο**.

Ὁ κ. Βρεττάκος εἶναι εὐρύτατα γνωστὸς στὴν Ἑλλάδα καθὼς καὶ στὸ ἐξωτερικὸ ἀπὸ ἔργα του μεταφρασμένα ἀπὸ διαπρεπεῖς ἑλληνιστὲς σὲ 15 ξένες γλῶσσες.

Λυρικός ἀλλὰ καὶ μαχητής, ὄνειροπόλος ἀλλὰ καὶ προσγειωμένος στὴ σκληρὴ πραγματικότητα, μὲ λόγο ποῦ τίποτα καὶ κανένα δὲν θέλει νὰ ὑπηρετήσῃ, παρὰ μόνον τὸν ἰδεολογικὸ του προσανατολισμό, ποῦ εἶναι ἢ πίστη του στὸν ἄνθρωπο, ὁ κ. Βρεττάκος παρουσίασε τὴν πρώτη ποιητικὴ του συλλογὴ τὸ 1929 καὶ τὴν τελευταία του τὸν περασμένο Δεκέμβριο μὲ τὸν τίτλο «Ἡλιακὸς λύχνος».

Ἡ ὅλη του ποιητικὴ παραγωγὴ εἶναι συγκεντρωμένη σὲ περισσότερα ἀπὸ εἴκοσι βιβλία, ἐνῶ παράλληλα ἐκαλλιέργησε καὶ τὸν πεζὸ λόγο μὲ ἀξιολογώτατα πεζογραφήματα. Τοῦ ἔχει ἀπονεμηθεῖ δύο φορές τὸ Πρῶτο Κρατικὸ Βραβεῖο Ποιήσεως καὶ ἔχει ἐξαρθεῖ ἀπὸ τοὺς κριτικούς ἢ κορυφαία του θέση στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ.

Οἱ ἀλλεπάλληλες ἐκδόσεις τῶν βιβλίων του καὶ οἱ τιμητικὲς ἐκδηλώσεις ἀπὸ πνευματικὲς ὀργανώσεις ὅλης τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἐξασφάλισαν τὴν πανελλήνια ἀναγνώριση. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, τιμώντας τὸ ἔργο του, τοῦ ἀπένευσε τὴν ἀνωτάτη τιμητικὴ τῆς διάκριση, τὸ Ἀριστεῖο Γραμμάτων, συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο 300 χιλιάδων δραχμῶν.

β) Κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1985 συμπληρώνονται 2300 χρόνια ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς **Θεσσαλονίκης**. Εἶναι γνωστὸς ὁ ρόλος ποῦ ἔπαιξε ἡ μακεδονικὴ πρωτεύουσα κατὰ τὴν μακραίωνα ἱστορία τῆς γιὰ τὴν διατήρηση τῆς ἑλληνικῆς τῆς ταυτότητας, ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια ὡς τὶς μέρες μας. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, κατόπιν προτάσεως τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν*, ὡς πρώτη συμμετοχὴ τῆς στὸν ἑορτασμὸ γιὰ τὴ συμπλήρωση 2300 χρόνων ἀπὸ τὴν ἴδρυση τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς ἀπονέμει ὁμόφωνα τὸ *Χρυσὸ τῆς Μετάλλιο*.

2) "Όλες οί έπόμενες τιμητικές διακρίσεις άπεφασίσθησαν από την 'Ολομέλεια τής 'Ακαδημίας 'Αθηνών, ύστερα από πρόταση τής Τάξεως τών 'Ηθικῶν καί Πολιτικῶν 'Επιστημῶν.

α) Κατά τὸ 1984 συμπληρώθηκαν σαράντα χρόνια από την πλήρη καταστροφή τοῦ **Διστόμου Βοιωτίας** από τὰ χιτλερικά στρατεύματα Κατοχῆς.

Σέ περισσότερα από 220 άτομα, άντρες, γυναίκες καί παιδιά άριθμούνται τὰ θύματα τής χιτλερικῆς θηριωδίας στό μικρό ἀλλά ήρωικό αὐτὸ χωριό. Κορίτσια καί γυναίκες κακοποιήθηκαν για νὰ έκτελεστοῦν άφοῦ άκρωτηριάσθηκαν. Βρέφη πού θήλαζαν σκοτώθηκαν στή μητρική τους άγκαλιά καί ὁ παπὰς τοῦ χωριοῦ βρέθηκε άποκεφαλισμένος καί τὸ κεφάλι του χωριστὰ σέ μεγάλη άπόσταση, με τὰ μάτια βγαλμένα. Τὰ σπίτια κάηκαν καί δόθηκε έντολή για τήν ὁμαδική έξολόθρευση τών κατοίκων. 'Η περίπτωση Διστόμου άποτελεῖ μιὰ από τίς πιὸ σημαντικές καί πιὸ χαρακτηριστικές περιπτώσεις άπάνθρωπης συμπεριφορᾶς τών ναζιστικῶν στρατευμάτων Κατοχῆς.

'Η 'Ακαδημία 'Αθηνών άπονέμει ὁμόφωνα στό ήρωικό Δίστομο για τή συμπλήρωση 40 χρόνων από τήν καταστροφή του τὸ *Χρυσό της Μετάλλιο*.

β) Μιὰ ἄλλη περίπτωση πού ἰσώς ξεπερνᾶ τήν τραγωδία τοῦ Διστόμου εἶναι ἐκεῖνη τοῦ **Δοξάτου Δράμας**.

'Εδῶ ὁ φθόνος καί τὸ φυλετικό μῖσος τών γειτόνων του εἶχαν δημιουργήσει από πολὺ παλιά ἓνα κλῆμα φοβίας καί καταπίεσης τών φιλησύχων 'Ελλήνων κατοίκων του. "Ηδη από τοὺς Βαλκανικούς πολέμους ξεκινοῦν ἡ συμφορὰ καί ὁ ὄλεθρος κατά τήν ὑποχώρηση τών ήττημένων, μαζί με τίς σφαγές τών κατοίκων, τίς λεηλασίες καί τίς πυρπολήσεις, για νὰ συνεχισθοῦν κατά τὰ ἐπόμενα ἔτη — χωρίς ἡ χώρα μας νὰ ἔχει μπεῖ ακόμα στὸν πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο — οί θηριωδίες, οί ὀμηρίες, ἡ πείνα, τὰ βασανιστήρια καί οί θάνατοι.

Τήν εἴσοδο τών ναζιστῶν στή Δράμα, τὸ 1941, άκολουθοῦν καί οί γείτονες, μέλη τής 'Οχράνα, πιστοὶ ὑπηρέτες τοῦ φασιστικοῦ καθεστῶτος.

Ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα δημεύονται οἱ περιουσίες, ἀπολύονται οἱ Ἑλληνες υπάλληλοι, κλείνουν τὰ σχολεῖα, κατάσχονται τὰ ἑλληνικὰ βιβλία καὶ δημιουργοῦνται τάγματα καταναγκαστικῆς ἐργασίας. Ὅλα αὐτὰ μὲ σκοπὸ νὰ κάμψουν τὸ ἠθικὸ τῶν κατοίκων καὶ τὴ βαθεῖα ριζωμένη ἐθνικὴ τους συνείδηση. Στὶς 29 Σεπτεμβρίου 1941 ἐκδηλώνεται τὸ ψευδοκίνημα τοῦ Δοξάτου, ὀργανωμένο ἀπὸ τὴ φασιστικὴ Ὀχράνα, μὲ σκοπὸ νὰ διαβάσει τοὺς Ἑλληνας ὅτι δῆθεν ἐπαναστάτησαν ἐναντίον τῶν κατακτητῶν. Οἱ καταστροφές καὶ οἱ ὀμότητες ποὺ ἀκολούθησαν εἶναι ἀνώτερες κάθε περιγραφῆς. Ἐκτὸς ὅλων τῶν ἄλλων, δένουν πισθάγκωνα μὲ ἀγκαθωτὰ σύρματα 350 ἄνδρες, τοὺς ὀδηγοῦν ἔξω ἀπὸ τὴν κωμόπολη καὶ ἐκτελοῦν τοὺς ὑπερήφανους αὐτοὺς Ἑλληνας μὲ διασταυρωμένα πυρὰ τῶν πολυβόλων τους.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ξαναφέροντας στὴ μνήμη τὶς ὑπέροχες αὐτὲς στιγμὲς θυσίας τῶν Ἑλλήνων πατριωτῶν, ἀπονέμει ὀμόφωνα τὸ *Χρυσὸ τῆς Μετάλλιο* στὸ Δῆμο Δοξάτου, στὴ μνήμη τοῦ ὀλοκαυτώματος ποὺ ὑπέστησαν πρὸ 44 χρόνων οἱ ἠρωικοὶ κάτοικοί του.

γ) Ἀπονέμεται στὸν **Πανελλήνιο Σύλλογο Ἀγωνιστῶν Μακεδονικοῦ Ἀγώνα Ο ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ** τὸ βραβεῖο *Εὐαγγέλου καὶ Πηνελόπης Φαρμακίδου* ἐκ 300.000 δρχ. γιὰ τὴ συμπλήρωση 50 χρόνων προσφορᾶς μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν 80 χρόνων ἀπὸ τὴν ἐναρξὴ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγώνα.

Ὁ βραβευόμενος σύλλογος ἰδρύθηκε τὸ 1925 στὴ Θεσσαλονίκη καὶ ἔχει παραρτήματα σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα. Μέλη του εἶναι ζῶντες Μακεδονομάχοι καὶ ἀπόγονοί τους. Πρωταρχικὸς σκοπὸς τοῦ Συλλόγου εἶναι ἡ κραταίωση τῶν πατριωτικῶν ιδεωδῶν καὶ ἡ διατήρηση τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων.

δ) Ἀπονέμεται στὸ **Πατριαρχικὸ Ἰδρυμα Πατερικῶν Μελετῶν** (Μονὴ Βλατάδων - Θεσσαλονίκη) τὸ προκηρυχθὲν βραβεῖο τοῦ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς *Εὐαγγελιστρίας τῆς Τήνου* ἐκ 300.000 δραχμῶν γιὰ τὸ σύνολο τῶν ἀξιολόγων ἐκδόσεων του.

Ἡ δραστηριότης τοῦ Πατριαρχικοῦ αὐτοῦ Ἰδρύματος εἶναι με-

γάλη και καλύπτει τούς τομείς τῆς Πατρολογίας, τῆς Παλαιογραφίας και τῆς Χριστιανικῆς Τέχνης. Συστήθηκε τὸ 1965 μὲ συνοδικὸ συγίλλιο και ἄρχισε νὰ λειτουργεῖ τὸ 1968. Ἐφέτος συμπληρώνει 10 χρόνια πλούσιας ἐπιστημονικῆς, συγγραφικῆς, παλαιογραφικῆς και ἐκδοτικῆς δράσεως.

ε) Ἀπονέμεται *Βραβεῖο* στὸν κ. **Νικόλαο Μάρτη** γιὰ τὸ ἔργο του «Ἡ πλαστογράφηση τῆς ἱστορίας τῆς Μακεδονίας». Ἡ ἀμφισβήτηση τῆς ἐλληνικότητος τῆς Μακεδονίας εἶναι γνωστὸ ὅτι ἀποτελεῖ μόνιμη και κακόβουλη ἐπιδίωξη ξένων δυνάμεων και ὀργανώσεων. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μάρτη, μὲ τὸ πλούσιον τεκμηριωμένον περιεχόμενον του καθὼς και τὴ σαφήνεια και τὴ μεθοδικότητα, μὲ τίς ὁποῖες προβάλλονται κατὰ τρόπο ἐντυπωσιακὸ γιὰ τὸ εὐρύτερον κοινόν, ἐλληνικόν και ξένο, τὰ ἐπὶ μέρος θέματα μὲ τὴ βοήθεια ἀφθόνως και ἐπιτυχῶς παρουσιαζομένων ἱστορικῶν τεκμηρίων, τὸ βιβλίον τοῦτο, λέγω, ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς ἓνα ἀπὸ τὰ μέσα ἀντικρούσεως και καταπολεμήσεως τῶν ἀνθελληνικῶν ἐπιβουλεύσεων. Ὅφείλουμε νὰ ἀναφέρουμε ὅτι ὁ ἐθνικὸς αὐτὸς σκοπὸς ἐνισχύθηκε χρηματικὰ ἀπὸ τὸ «Κοινοφελὲς Ἰδρυμα Ἀλέξανδρος Ὠνάσης», ὥστε νὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ κυκλοφορία του σὲ χιλιάδες ἀντιτύπων μὲ ἄριτες μεταφράσεις του στὴν ἀγγλική, γαλλικὴ και γερμανικὴ γλῶσσα. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν ἐξασφαλίζεται ἡ διάδοσις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἔργου σὲ ὅλη τὴν ἔκτασι τῆς διεθνοῦς κοινωνίας.

στ) Ζωντανὲς μαρτυρίες μιᾶς μακρινῆς ἡρωικῆς ἐποχῆς, ποὺ τώρα πιά μόνον μὲσα ἀπὸ τὰ κείμενα γνωρίζουμε, ἀποτελοῦν οἱ σεβάσμιες μορφὲς τῶν ἐπιζώντων Μακεδονομάχων Ζήση Βέρρου και Ζαχαρία Διάφα, 105 και 98 ἐτῶν ἀντιστοίχως.

Ὁ Ζαχαρίας Διάφας μνήθηκε στὰ μυστικὰ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγώνα σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν στὴν πατρίδα του τὴν Κοζάνη, ὕστερα ἀπὸ δυὸ ἐπισκέψεις ἐκεῖ τοῦ Παύλου Μελά. Ἐργάστηκε στὴν ἐσωτερικὴ ὀργάνωσι τῆς Κοζάνης μέχρι τὸ 1905, ποὺ πηγαίνει στὴν Καβάλα γιὰ νὰ δουλέψῃ, ἔχοντας ὅμως ὡς κύριον μέλημά του τὸν Ἀγώνα. Πέρασε

μιά ζωή ολόκληρη, αφιερωμένη στα ιδανικά τῆς Πατρίδας καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Τραυματίστηκε στὸ πόδι, χωρὶς αὐτὸ νὰ τὸν ἐμποδίσει νὰ συνεχίσει τὸν ἀγώνα, πρῶτα γιὰ τὴν πατρίδα κι' ὕστερα γιὰ τὴν ἴδια τὴ ζωή. Ἡ Πατρίδα τὸν ἐτίμησε καθὼς ἔπρεπε καὶ ἡ Ἀκαδημία σήμερα μὲ τὴ σειρά της κάνει τὸ καθῆκον της βραβεύοντας τὸν ἰδεολόγο ἀγωνιστή.

Ὁ 105χρονος κ. Βέρρος, μέχρι τὸ 1900 ἦταν δάσκαλος στὸ χωριό του, τὴν Ἀβδέλλα Γρεβενῶν, καὶ τὰ ἐγκατέλειψε ὅλα γιὰ νὰ ἐνταχθεῖ στὸ ἀντάρτικο τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγώνα. Θὰ ἀξίζε νὰ ἐπαναλάβουμε μερικά του λόγια, χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀγνοῦ πατριωτισμοῦ του, λόγια-ὑποθήκες πρὸς τὴ σημερινή καὶ τὶς μελλούμενες γενιές. «Τὰ νιάτα μου» λέει «τὰ ἔδωσα πολεμώντας σὲ βουνὰ καὶ σὲ λαγκαδία γιὰ τὴ Μακεδονία μας. Δὲν μετανιώνω ὅμως, κι' ἂν ξαναγινόμουν νέος, πάλι γιὰ τὴ Μακεδονία θὰ τὰ ἔδινα. Δοξάζω τὸ Θεὸ πού μὲ ἀξίωσε νὰ τὴν δῶ ἐλεύθερη». Σήμερα, 105 χρόνων, ὁ Ζήσης Βέρρος, μὲ μία σπάνια γιὰ τὴν ἡλικία του μνήμη, θυμᾶται ἕνα πρὸς ἕνα ὅλα τὰ γεγονότα τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση. Θυμᾶται τὸν Παῦλο Μελά, τὸν Ἴωνα Δραγούμη, τὸν Πρόξενο Κορομηλά, τὸν Δημ. Λαμπράκη, τὸν δολοφονημένο Μητροπολίτη Γρεβενῶν Αἰμιλιανὸ καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τιμώντας τὴ μεγάλη προσφορά τοῦ **Ζήση Βέρρου** καὶ τοῦ **Ζαχαρία Διάφα**, ἐπιζώντων πολυτίμων συμβόλων-συνεχιστῶν τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πνεύματος τῆς ἐθνικῆς μας ἀξιοπρέπειας, τοὺς ἀπονέμει ὁμόφωνα τὸ *Βραβεῖο* της, συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὴ ἐνίσχυση 100.000 δραχμῶν στὸν καθένα.

ζ) Ἀπονέμεται ἔπαινος στὸν κ. **Παντελῆ Βυσοῦλη** γιὰ τὸν ἐθνικὸ ἀγώνα πού διεξάγει στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικό, πρὸς διαφώτιση τῆς ἐλληνικῆς καὶ τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης γιὰ τὴν ἐλληνικότητα τῆς Μακεδονίας.

Ὁ γιατρὸς κ. Βυσοῦλης κατὰ τὸ διάστημα κυρίως τῆς παραμονῆς του στὸν Καναδᾶ, ἀνέλαβε τὸ ἔργο τῆς διαφωτίσεως τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων μὲ συνεντεύξεις στὴν τηλεόραση καὶ μὲ διαλέξεις, πού τὰ κείμενά τους

περιέλαβε στο βιβλίο που εξέδωσε με τον τίτλο «Ο Μακεδονικός Έλληνισμός» μεταφρασμένο στην αγγλική. Τόσο οι διαλέξεις και οι συνεντεύξεις όσο και το βιβλίο του εκτιμήθηκαν από το κοινό και είχαν καλά αποτελέσματα.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΤΑΞΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

1. **Βραβείο τής 'Ακαδημίας 'Αθηνῶν**, με χρηματικό έπαθλο 300.000 δραχμῶν για τή συγγραφή βιογραφίας τοῦ 'Ιωάννου 'Ιακώβου Μάγιερ, τοῦ Γερμανο-ελβετοῦ ἰατροῦ που ἀγωνίστηκε στήν 'Ελλάδα κατά τήν 'Επανάσταση και σκοτώθηκε κατά τήν ἔξοδο τοῦ Μεσολογίου. 'Ο συγγραφέας πρέπει νά πραγματεύεται τὸ θέμα με μέθοδο αὐστηρὰ ἐπιστημονική, με παραπομπές στίς πηγές και τὰ βοηθήματα, και με τή χρησιμοποίηση, ὅσο εἶναι δυνατόν, ἐκτός τῶν ἐκδεδομένων, και ἀνέκδοτων πηγῶν. Οἱ ἐργασίες πρέπει νά ἔχουν ἔκταση 300 τουλάχιστον δακτυλογραφημένες σελίδες και ὑποβάλλονται ἕως τίς 30 Σεπτεμβρίου τοῦ 1987 σὲ πέντε δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα ἀνώνυμα, με κάποιον ρητὸ ὡς ἐνδειξη, σύμφωνα με τοὺς γενικούς ὅρους (ἀριθ. 4). 'Η τυχόν ἀπονομή τοῦ βραβείου τὸ Μάρτιο τοῦ 1988.

2. **Βραβείο Διον. Κοκκίνου**, 300.000 δραχμῶν, ἀπονεμόμενο σὲ αὐτοτελές ἱστορικό ἔργο 'Ελληνα συγγραφέα, στήν ἑλληνική ἢ ξένη γλώσσα, ἐκδεδομένο ἀπὸ 1.1.1983 μέχρι 30.9.1987, ἐκτάσεως 350 σελίδων κοινοῦ ὀγδόου σχήματος (χωρίς νά ὑπολογίζονται τὰ εὑρετήρια, ἢ βιβλιογραφία και ἄλλοι πίνακες). Τὸ ἔργο πρέπει νά ἀναφέρεται σὲ θέματα σχετικά με τήν 'Ελληνική 'Επανάσταση τοῦ 1821 ἢ τήν παρασκευή της ἢ τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ ἐλεύθερου 'Ελληνικοῦ κράτους (περίοδος περίπου 1770 - 1843). Πρέπει νά ἔχει συνταχθεῖ με αὐστηρὰ ἐπιστημονική μέθοδο, με παραπομπές στίς πηγές και τὰ βοηθήματα. Προθεσμία ὑποβολῆς τοῦ ἔργου σὲ πέντε ἀντίτυπα ἕως τίς 30 Σεπτεμβρίου

1988. Ἡ τυχὸν ἀπονομὴ τοῦ βραβείου κατὰ τὴν πανηγυρικὴ συνεδρία τῆς 25ης Μαρτίου 1989. Σὲ περίπτωση ποὺ τὸ βραβεῖο δὲν διεκδικηθεῖ ἢ κανένα ἀπὸ τὰ ὑποβληθέντα ἔργα δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν διατηρεῖ τὸ δικαίωμα νὰ βραβεύσει ἄλλο ἔργο, ἔστω κι ἂν δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ σχετικὴ αἴτηση.

ΤΑΞΗ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1. Ἀριστεῖο τῶν Ἱστορικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, ἀπονεμόμενο σὲ Ἕλληνα ἐπιστήμονα, ἐγκατεστημένο στὴν Ἑλλάδα ἢ ἀλλοῦ, ὁ ὁποῖος, παρὰλληλα πρὸς τὸ σύνολο τῆς προηγούμενης σπουδαίας ἐργασίας του, συνέβαλε σὲ μεγάλο βαθμὸ καὶ μὲ ἔργο ποὺ ἐκδόθηκε κατὰ τὴν τελευταία τετραετία, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον, στὴν πρόοδο τῶν Ἱστορικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν στὴν Ἑλλάδα. Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων ἢ προτάσεων ἕως τὶς 31 Δεκεμβρίου 1985. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ Ἀριστείου θὰ γίνῃ κατὰ τὴν πανηγυρικὴ συνεδρία τῆς 25ης Μαρτίου 1986.

2. Βραβεῖο τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Γλυφάδας, 100.000 δρχ., γιὰ τὴ βράβευση φυσικοῦ προσώπου γιὰ ἀξιέπαινη πράξη ἢ δράση αὐτοῦ. (Ἠθικὴ πράξη ἢ πράξη εὐποιίας, ἢ προστασίας περιβάλλοντος κ.λπ.). Τὸ βραβεῖο θὰ ἀπονεμηθεῖ οἴκοθεν κατὰ τὴν πανηγυρικὴ συνεδρία τοῦ Δεκεμβρίου 1986.

3. Βραβεῖο Εὐαγγέλου καὶ Πηνελόπης Φαρμακίδου, 300.000 δρχ., ἀπονεμόμενο σὲ φυσικὸ ἢ νομικὸ πρόσωπο ἐλληνικῆς ἰθαγενείας μὲ σκοπὸ τὴν ἀμοιβὴ ἢ ἔξαρση πράξεως ἢ δράσεως ἐξάιρετης ἀπὸ ἐθνικὴ, κοινωνικὴ ἢ ἠθικὴ ἀποψη. Οἱ αἰτήσεις ἢ προτάσεις, συνοδευόμενες ἀπὸ πλήρη ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα, ὑποβάλλονται ἕως τὶς 30 Σεπτεμβρίου 1985. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου τὸ Μάρτιο τοῦ 1986. Ἐὰν κανένα ἀπὸ τὰ πρόσωπα γιὰ τὰ ὁποῖα ὑποβλήθηκε πρόταση ἢ αἴτηση, δὲν κριθεῖ ἄξιο γιὰ βράβευση, ἡ Ἀκαδημία ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβείου καὶ σὲ πρόσωπο γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν ἔχει ὑποβληθεῖ αἴτηση ἢ πρόταση.